

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/126/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5309203462
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Rapčanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:5309203462.3

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Rapčanovej a členiek senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a Mgr. Zuzany Hartelovej, v právnom spore žalobcu: Y. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. - U O. č. XXX, zastúpeného splnomocneným zástupcom Advokátska kancelária VARMUS, s.r.o., so sídlom Čadca, ul. Palárikova č. 8, IČO: 36 863 203, proti žalovanému: P. X., s miestom podnikania N. - U O. č. XXX, IČO: 43 350 551, zastúpenému splnomocneným zástupcom Mgr. Michalom Mozolíkom, advokátom so sídlom C., ul. F. č. XXXX, o zaplatenie sumy 4.116,04 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Čadca č. k. 10C/89/2009-454 zo dňa 09. apríla 2018, takto

rozhodol:

uznesenie okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Žalovaný **m á** voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Čadca uznesením č. k. 10C/89/2009-454 zo dňa 09.04.2018 žalovanému priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov prvostupňového konania v rozsahu 100 %, o výške ktorej náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto uznesenia (výrok I.). Slovenskej republike priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % z titulu preddavkovaných štátom, o výške ktorej náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto uznesenia (výrok II.). V odôvodnení uviedol, že žalobou doručenou súdu dňa 09.06.2009 sa žalobca proti žalovanému domáhal zaplatenia sumy po prepočte na platnú menu vo výške 4.116,04 eur oproti vydaniu veci. Okresný súd rozsudkom č. k. 10C/89/2009-357 zo dňa 09.02.2016 výrokom I. žalobu zamietol a výrokom II. rozhodol, že o náhrade trov konania účastníkov a štátu súd rozhodne samostatným uznesením do 30 dní od právoplatnosti rozsudku. Predmetný rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 16.01.2017. Keďže bol žalovaný z dôvodu zamietnutia žaloby súdom prvej inštancie v spore v celom rozsahu úspešný, vznikol mu nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Súd preto s poukazom na ust. § 470 ods. 1, 2, § 255 ods. 1, § 262 ods. zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „C. s. p.“ rozhodol tak, že žalovanému priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov prvostupňového konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto uznesenia (§ 262 ods. 2 C. s. p.). Súd poznamenal, že nerozhodoval o nároku na náhradu trov odvolacieho konania a dovolacieho konania, nakoľko o nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol Krajský súd v Žiline rozsudkom č. k. 8Co/206/2016-403 zo dňa 26.10.2016 a o nároku na náhradu trov dovolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „NS SR“) v uznesení sp. zn. 7Cdo 112/2017 zo dňa 26.07.2017. Následne citoval ust. § 252, § 253 ods. 2, § 260 C. s. p. a konštatoval, že uznesením č. k. 10C/89/2009-264 zo dňa 16.03.2015 priznal súdnemu znalcovi znalečné vo výške 507,13 eur. Časť znalečného v sume 7,13 eur bola vyplatená predbežne z rozpočtových prostriedkov štátu. Uznesením č. k. 10C/89/2009-335 zo dňa 02.12.2015, právoplatného dňa 01.04.2016 bolo svedkovi G.. U. W. priznané svedočné v sume 38,88 eur, pričom táto suma mu bola vyplatená z rozpočtových prostriedkov súdu. Taktiež bola

uznesením č. k. 10C/89/2009-337 zo dňa 02.12.2015, právoplatného dňa 01.04.2016, vyplatená suma 91,69 eur titulom znaleckej odmeny a náhrady hotových výdavkov súdnemu znalcovi G.. U. X., znalcovi z odboru bytové zariadenia, odvetvie výroby z dreva, pričom táto suma bola súdnemu znalcovi vyplatená predbežne z rozpočtových prostriedkov súdu. V tomto štádiu sa štát stal stranou sporu a taktiež podľa výsledku konania má nárok na náhradu trov, ktoré mu v konaní vznikli. Vzhľadom k tomu, že žalovaný bol v spore v celom rozsahu úspešný z dôvodu zamietnutia žaloby súdom prvej inštancie, vznikla žalobcovi povinnosť nahradiť trovy vzniknuté štátu, ktoré vznikli v súvislosti s vyplatením znaleckých odmien a svedočného predbežne z rozpočtových prostriedkov štátu. Záverom súd dodal, že o výške náhrady štátom preddavkovaných trov bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto uznesenia.

2. Proti uzneseniu okresného súdu podal žalobca prostredníctvom splnomocneného zástupcu odvolanie zo dňa 09.05.2018. Uviedol, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je predčasné. Dňa 02.11.2017 podal na Ústavný súd SR (ďalej len „ÚS SR“) sťažnosť, ktorou sa domáhal toho, aby ÚS SR rozhodol, že uznesením NS SR zo dňa 26.07.2017 sp. zn. 7Cdo 112/2017 bolo porušené jeho základné právo domáhať sa zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR. Zároveň sa domáhal, aby bolo zrušené uznesenie NS SR zo dňa 26.07.2017 sp. zn. 7Cdo 112/2017 a vec vrátená NS SR na ďalšie konanie. ÚS SR uznesením č. k. II. ÚS 89/2018-21 zo dňa 01.02.2018 (pripojenom k odvolaniu) rozhodol, že jeho sťažnosť prijíma na ďalšie konanie. K uvedenej sťažnosti žalobcu NS SR v stanovisku k sťažnosti vo veci vedenej na ÚS SR pod sp. zn. II. ÚS 89/2018 zo dňa 06.03.2018 číslo KP 3/2018-15 (pripojeného k odvolaniu) zastával názor, že sťažovateľove namietané práva boli rozhodnutím NS SR porušené. Vzhľadom na uvedené skutočnosti mal žalobca za to, že je veľký predpoklad, že rozhodnutia všeobecných súdov budú zrušené a žiadal tak napadnuté uznesenie zrušiť.

3. Žalovaný prostredníctvom splnomocneného zástupcu vo vyjadrení zo dňa 29.06.2018 nesúhlasil s odvolaním žalobcu. Uviedol, že predpoklad, že rozhodnutia všeobecných súdov budú ÚS SR zrušené, je zo strany žalobcu zavádzajúci, zrejme účelovo. Predpoklad zrušenia rozhodnutia všeobecného súdu sa totiž reálne týka len uznesenia NS SR ako dovolacieho súdu, ktorým bolo odmietnuté dovolanie žalobcu proti potvrdzujúcemu rozsudku odvolacieho súdu, a aj to len z dôvodu nepripustenia kumulácie dovolacích dôvodov/dôvodov prípustnosti dovolania podľa § 420 a § 421 ods. 1 C. s. p. Túto neprípustnosť kumulácie dovolacích dôvodov/dôvodov prípustnosti dovolania začal uplatňovať dovolací súd na základe zrejme neústavného rozhodnutia veľkého senátu dovolacieho súdu. Žalovaný pre zjednodušenie uvádzal termín nepripustenie kumulácie dovolacích dôvodov/dôvodov prípustnosti dovolania; pre úplnosť však uvádzal, že podstata zrejme neústavného rozhodnutia veľkého senátu spočívala v tom, že veľký senát dovolacieho súdu prijal záver, že ak dovolateľ uplatní dovolací dôvod/dôvod prípustnosti dovolania podľa § 420 a súčasne aj podľa § 421 ods. 1 C. s. p. a v dovolacom konaní dovolací súd nezistí dovolací dôvod/dôvod prípustnosti dovolania podľa § 420 C. s. p., súčasne tvrdený dovolací dôvod/dôvod prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 už ani nemusí formálne skúmať, čo je zrejme skutočne protiústavné. Podľa žalovaného jediný reálny predpoklad zrušenia rozhodnutia všeobecného súdu sa týka uznesenia NS SR o odmietnutí dovolania žalobcu. ÚS SR pravdepodobne zruší uznesenie dovolacieho súdu o odmietnutí dovolania žalobcu, avšak len pre neskúmanie dovolacieho dôvodu/dôvodu prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 C. s. p. a prikáže dovolaciemu súdu skúmať i tvrdený dovolací dôvod/dôvod prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 C. s. p. Uvedená situácia však podľa názoru žalovaného nebude mať vplyv na rozhodnutie prvoinštančného i odvolacieho súdu, pretože i žalobcom uplatnené dovolacie dôvody/dôvody prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 C. s. p. nie sú dôvodné. S dovolaním žalobcu proti rozsudku odvolacieho súdu žalovaný nesúhlasil, pretože dovolací dôvod/dôvod prípustnosti dovolania tvrdeným sťažovateľom nie je daný a naplnený ani podľa § 420 ods. 1 písm. f/ C. s. p., ani podľa § 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p. NS SR preto správne odmietol dovolanie žalobcu, aj keby preskúmal oba uplatnené dôvody prípustnosti dovolania/dovolacie dôvody. V závere vyjadrenia uviedol, že „predpoklad“ nie je odvolacím dôvodom. Pre rozhodnutie súdu je rozhodujúci stav v čase rozhodnutia, a nie „predpoklad“. Navyše jediný reálny predpoklad je, že dôjde k zrušeniu odmietavého dovolacieho rozhodnutia z formálnych dôvodov, nie z vecných dôvodov, ktoré tvoria podstatu tvrdení žalobcu v dovolaní, ktorými uplatňuje dovolací dôvod podľa § 421 ods. 1 C. s. p. Zo strany žalobcu preto ide celkom zjavne len o naťahovanie času a odkladanie povinnosti zaplatiť náhradu trov konania. Podanie odvolania proti napadnutému uzneseniu o priznaní mu nároku na náhradu trov konania voči žalobcovi je preto len formálne s cieľom oddialiť

rozhodnutie o výške trov konania. Žalovaný preto navrhol napadnuté uznesenie potvrdiť a priznať mu nárok náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu (100 %).

4. Žalobca prostredníctvom splnomocneného zástupcu v replike (reakcii na vyjadrenie žalovaného) zo dňa 26.07.2018 nesúhlasil s názorom žalovaného, podľa ktorého ak dôjde k tomu, že ÚS SR zruší uznesenie dovolacieho súdu o odmietnutí jeho dovolania, nebude to mať vplyv na rozhodnutie prvoinštančného i odvolacieho súdu. Mal za to, že ide o súdne rozhodnutia navzájom súvisiace, ktoré tvoria komplex a nemožno ich posudzovať samostatne, naopak, treba ich vnímať vo vzájomnej nadväznosti. Ak by totiž Okresný súd Čadca rozsudkom zo dňa 09.02.2016 sp. zn. 10C/89/2009 jeho návrh nezamietol, on by nepodal proti uvedenému rozsudku odvolanie, o ktorom následne rozhodoval Krajský súd v Žiline, ktorý rozsudkom zo dňa 26.10.2016 č. k. 8Co/206/2016-403 rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil, pričom proti tomuto rozsudku on podal dovolanie. Uznesenie NS SR ako dovolacieho súdu, ktorým bolo odmietnuté jeho dovolanie proti potvrdzujúcemu rozsudku odvolacieho súdu, bolo teda len výsledkom navzájom na seba nadväzujúcich súdnych rozhodnutí. Rozhodnutie prvoinštančného súdu a odvolacieho súdu nemožno oddeľovať od uznesenia dovolacieho súdu, nakoľko dovolací súd vychádzal práve z rozhodnutí všeobecných súdov, a preto ich treba vnímať vo vzájomnej súvislosti. Keď dôjde k zrušeniu rozhodnutia dovolacieho súdu ÚS SR až z nového rozhodnutia dovolacieho súdu (NS SR) bude zjavné, či dôjde k zrušeniu alebo k zmene rozhodnutí súdov I. a II. inštancie vo veci samej. Žalobca teda nesúhlasil s názorom žalovaného, že predpoklad, že rozhodnutia všeobecných súdov budú ÚS SR zrušené, je z jeho strany zavádzajúci a že ním uplatnené dovolacie dôvody/dôvody prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 C. s. p. nie sú dôvodné. Na základe uvedeného, preto žalobca trval na tom, že napadnuté uznesenie okresného súdu, ktorým súd priznal žalovanému a Slovenskej republike voči nemu nárok na náhradu trov konania, je predčasné. Nesúhlasil so žalovaným v tom, že NS SR správne odmietol jeho dovolanie, pretože nie je daný dôvod prípustnosti dovolania/dovolací dôvod ani podľa § 420 ods. 1 písm. f/ C. s. p., ani podľa § 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p. V ďalšej časti repliky prezentoval podrobné dôvody neopodstatnenosti námietky žalovaného v tomto smere.

5. K replike žalobcu nebola podaná zo strany žalovaného duplika.

6. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 C. s. p.) po zistení, že odvolanie bolo podané včas oprávnenou stranou sporu (§ 362, § 359 C. s. p.) proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 355 ods. 2, § 357 písm. m/ C. s. p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario C. s. p.), preskúmal rozhodnutie v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 380, § 379 C. s. p.) a uznesenie okresného súdu ako vecne správne potvrdil podľa ust. § 387 ods. 1 C. s. p.

7. V preskúmvanej veci okresný súd o žalobe žalobcu rozhodol tak, že rozsudkom č. k. 10C/89/2009-357 zo dňa 09.02.2016 návrh zamietol s tým, že o náhrade trov konania účastníkov a štátu rozhodne samostatným uznesením do 30 dní po právoplatnosti rozsudku. O odvolaní žalobcu rozhodol Krajský súd v Žiline rozsudkom č. k. 8Co/206/2016-403 zo dňa 26.10.2016 tak, že rozsudok okresného súdu potvrdil a zároveň, že žalovaný má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 16.01.2017. Žalobca napadol rozsudok krajského súdu dovolaním, o ktorom NS SR uznesením č. k. 7 Cdo 112/2017-445 zo dňa 26.07.2017 rozhodol tak, že dovolanie odmietol, pričom žalobca je povinný zaplatiť žalovanému náhradu trov dovolacieho konania vo výške určenej súdom prvej inštancie. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 05.09.2017. Následne okresný súd vydal napadnuté uznesenie č. k. 10C/89/2009-454 zo dňa 09.04.2018, ktorým žalovanému priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov prvostupňového konania v rozsahu 100 %, o výške ktorej náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto uznesenia a Slovenskej republike priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % z titulu preddavkovaných štátom, o výške ktorej náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto uznesenia.

8. Žalobca v podanom odvolaní nenamietal aplikáciu ust. § 255 ods. 1 C. s. p., resp. nežiadal ani aplikáciu moderačného práva súdu v zmysle ust. § 257 C. s. p. Jedinou jeho odvolacou námietkou bola tá skutočnosť, že ÚS SR uznesením sp. zn. II. ÚS 89/2018-21 zo dňa 01.02.2018 rozhodol, že jeho sťažnosť proti uzneseniu NS SR sp. zn. 7Cdo 112/2017 zo dňa 26.07.2017 (ktorým bolo odmietnuté dovolanie žalobcu proti rozsudku krajského súdu) prijíma na ďalšie konanie. Okrem toho samotný NS SR

v stanovisku k jeho sťažnosti zastával názor, že ním namietané práva boli jeho rozhodnutím porušené. Z toho dôvodu napadnuté uznesenie považoval za predčasné.

9. Následne z obsahu spisu okresného súdu (konkrétne z odôvodnenia uznesenia NS SR č. k. 7Cdo/210/2018-516 zo dňa 29.04.2021) vyplýva, že ÚS SR nálehom z 26. apríla 2018 sp. zn. II. ÚS 89/2018-51 zrušil uznesenie NS SR v predmetnom spore z 26. júla 2017 sp. zn. 7 Cdo 112/2017 z dôvodu, že bolo porušené základné právo sťažovateľa (žalobcu - poznámka odvolacieho súdu) garantované čl. 46 ods. 1 Ústavy SR. Uviedol, že NS SR sa zaoberal len dôvodom podľa § 420 písm. f/ C. s. p. a tým, že sa nezaoberal dôvodom podľa § 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p., hoci to zákon hlavne v § 420 - 421 a § 447 - 449 C. s. p. prikazuje, najvyšší súd porušil sťažovateľovo právo na prístup k súdu. ÚS SR uložil povinnosť zaoberať sa práve uvedeným dovolacím dôvodom v zmysle § 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p. NS SR rozhodol tak opätovne a uznesením č. k. 7Cdo/210/2018-519 zo dňa 29.04.2021 rozhodol, že dovolanie odmietol s tým, že žalovaný má nárok na náhradu trov dovolacieho konania. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 31.05.2021.

10. Podľa § 262 ods. 1 C. s. p. o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

11. Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci (§ 255 ods. 1 C. s. p.).

12. Strana má nárok na náhradu trov konania voči protistrane v prípade jej úspechu v konaní. Plný úspech žalobcu vo veci znamená, že nárok uplatnený žalobcom bol v plnej výške rozsudkom žalobcovi priznaný, alebo bol žalovaný na jeho zaplatenie zaviazaný v súdom schválenom zmieri. Plný úspech žalovaného znamená, že žalobcova žaloba bola v celom rozsahu zamietnutá.

13. Odvolací súd po preskúmaní rozhodnutia súdu prvej inštancie i obsahu spisu, dospel k záveru, že súd prvej inštancie v prejednávanej veci vec správne právne posúdil, keď aplikoval ust. § 255 ods. 1 C. s. p. vzhľadom na plný úspech žalovanej strany v konaní, nakoľko žaloba žalobcu bola v celom rozsahu zamietnutá. Rovnako tak správne aplikoval aj ust. 252, § 253 ods. 2 a § 260 C. s. p., keď s ohľadom na výsledok konania mal žalobca povinnosť nahradiť aj trovy, ktoré vznikli štátu v súvislosti s vyplatením znalečného a svedočného z jeho rozpočtových prostriedkov. Odvolací súd sa preto v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením rozhodnutia súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu, o nároku na náhradu trov konania účastníkov konania a štátu, a preto podľa § 387 ods. 2 C. s. p. konštatuje správnosť dôvodov uvedených v písomnom vyhotovení rozhodnutia súdu prvej inštancie. Nálehom ÚS SR z 26. apríla 2018 sp. zn. II. ÚS 89/2018-51 bolo v predmetnej veci zrušené len rozhodnutie dovolacieho súdu a to uznesením NS SR z 26. júla 2017 sp. zn. 7 Cdo 112/2017. Okrem toho za súčasného stavu bolo NS SR, a to uznesením č. k. 7Cdo/210/2018-519 zo dňa 29.04.2021 dovolanie žalobcu proti rozsudku krajského súdu opätovne odmietnuté, ktoré rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť. Neboli tak zrušené rozhodnutia prvoinštančného a odvolacieho súdu.

14. Z týchto dôvodov odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v celom rozsahu potvrdil považujúc ho za vecne správne do oboch výrokov (§ 387 ods. 1 C. s. p.).

15. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 396 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 262 ods. 1 C. s. p. Nakoľko žalovaný bol v odvolacom konaní úspešný, odvolací súd v zmysle § 255 ods. 1 C. s. p. rozhodol, že má voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

16. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerov hlavo 3 (za) - 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e** je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1, 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v 127 ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).